Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 761/2001**

z 19. marca 2001,

ktorým sa umožňuje dobrovoľná účasť organizácií v systéme spoločenstva pre ekologické riadenie a audit (EMAS)

(UL L 114 , 24.4.2001, str. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**A1**	Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia	L 236	33	23.9.2003

▼B

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 761/2001

z 19. marca 2001,

ktorým sa umožňuje dobrovoľná účasť organizácií v systéme spoločenstva pre ekologické riadenie a audit (EMAS)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

po porade s Výborom pre regióny,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy ([3]), v zmysle spoločného textu, ktorý schválil Zmierovací výbor 20. decembra 2000,

keďže:

(1) Článok 2 zmluvy stanovuje, že jednou z úloh spoločenstva je podporovať trvalo udržateľný rast v rámci spoločenstva a rozhodnutie z 1. februára 1993 ([4]) zdôrazňuje význam tohto trvalo udržateľného rastu.

(2) „Program trvale udržateľného rozvoja“, ktorý predložila Komisia a ktorý bol schválený, pokiaľ ide o jeho všeobecný prístup, rozhodnutím z 1. februára 1993, zdôrazňuje úlohu a zodpovednosť organizácií za posilňovanie ekonomiky a ochranu životného prostredia v rámci spoločenstva.

(3) „Program trvale udržateľného rozvoja“ vyžaduje rozšíriť rozsah nástrojov v oblasti ochrany životného prostredia a využívať trhové mechanizmy, ktoré budú zaväzovať organizácie, aby prijali aktívny prístup v tejto oblasti nad rámec plnenia všetkých príslušných požiadaviek predpisov týkajúcich sa životného prostredia.

(4) Komisia je povinná podporovať koherentný prístup medzi právnymi nástrojmi vytvorenými na úrovni spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia.

(5) Nariadenie Rady (EHS) č. 1836/93 z 29. júna 1993, ktorým sa umožňuje dobrovoľná účasť obchodných spoločností priemyselného sektora v eko-riadení a audite spoločenstva riadenia ([5]), preukázalo svoju efektívnosť pri podpore zlepšovania environmentálneho správania priemyslu.

(6) Skúsenosti získané pri uplatňovaní nariadenia (EHS) č. 1836/93 by sa mali využívať na zlepšovanie schopnosti schémy environmentálneho riadenia a auditu spoločenstva (EMAS) prinášať zlepšenie celkového environmentálneho správania organizácií.

(7) EMAS by mal byť prístupný všetkým organizáciám, ktorých činnosť má environmentálne vplyvy a mal by im poskytnúť prostriedok na riadenie týchto vplyvov a zlepšenie ich celkového environmentálneho správania.

([1]) Ú. v. ES C 400, 22.12.1998, s. 7 a Ú. v. ES C 212 E, 25.7.2000, s. 1.
([2]) Ú. v. ES C 209, 22.7.1999, s. 43.
([3]) Stanovisko Európskeho parlamentu z 15. apríla 1999 (Ú. v. ES C 219, 30.7.1999, s. 385) potvrdené 6. mája 1999 (Ú. v. ES C 279, 1.10.1999, s. 253), Spoločná pozícia Rady z 28. februára 2000 (Ú. v. ES C 128, 8.5.2000, s. 1) a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 6. júla 2000 (ešte nebolo uverejnené v úradnom vestníku). Rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 14. februára 2001 a rozhodnutie Rady z 12. februára 2001.
([4]) Rozhodnutie Rady a predstaviteľov vlád členských štátov, ktorí sa stretli v rámci zasadnutia Rady 1. februára 1993, o Programe stratégie a činnosti spoločenstva v oblasti životného prostredia a trvalo udržateľného rozvoja (Ú. v. ES C 138, 17.5.1993, s. 1).
([5]) Ú. v. ES L 168, 10.7.1993, s. 1.

▼B

(8) V súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality uvedenými v článku 5 zmluvy je možné efektívnosť EMAS pri prispievaní k zlepšenému environmentálnemu správaniu európskych organizácií lepšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva. Toto nariadenie sa obmedzuje na zabezpečenie rovnakého uplatňovania EMAS v rámci spoločenstva stanovením spoločných pravidiel, postupov a základných požiadaviek týkajúcich sa EMAS, kým opatrenia, ktoré je možné primerane vykonávať na národnej úrovni, sa ponechajú na členské štáty.

(9) Organizácie by sa mali viesť k dobrovoľnej účasti v EMAS a môžu získať na hodnote, pokiaľ ide o kontrolu plnenia predpisov, úspory nákladov a imidž na verejnosti.

(10) Je dôležité, aby sa malé a stredné podniky zúčastňovali v EMAS a aby sa ich účasť podporovala uľahčovaním prístupu k informáciám, k existujúcim podporným fondom a k verejným inštitúciám a vytváraním alebo podporou opatrení technickej pomoci.

(11) Komisia by mala využívať informácie, ktoré poskytujú členské štáty na hodnotenie potreby vytvárania osobitných opatrení zameraných na väčšiu účasť organizácií, najmä malých a stredných podnikov, v EMAS.

(12) Priehľadnosť a dôveryhodnosť organizácií uplatňujúcich systémy environmentálneho riadiaceho systému sa zlepší, ak akreditovaní environmentálni overovatelia preskúmajú ich systém riadenia, program auditov a environmentálne vyhlásenie s cieľom overiť si, či plnia príslušné požiadavky tohto nariadenia a ak environmentálny overovatelia overia environmentálne vyhlásenie a jeho následné aktualizácie.

(13) Preto je potrebné zabezpečovať a trvalo zlepšovať odbornú spôsobilosť environmentálnych overovateľov vytvorením nezávislého a neutrálneho akreditačného systému, opakovaným školením a vhodným dozorom nad ich činnosťou s cieľom zabezpečiť celkovú dôveryhodnosť EMAS. V súlade s tým by sa mala nadviazať úzka spolupráca medzi národnými akreditačnými orgánmi.

(14) Organizácie by sa mali viesť k tomu, aby vypracovávali a verejnosti sprístupňovali pravidelné environmentálne vyhlásenia, v ktorých budú verejnosti a ostatným zainteresovaným stranám poskytovať informácie o svojom environmentálnom správaní.

(15) Členské štáty by mohli vytvárať podnety na podporu účasti organizácií v EMAS.

(16) Komisia je povinná poskytovať technickú podporu kandidátskym krajinám pri vytváraní štruktúr potrebných pre uplatňovanie EMAS.

(17) Okrem všeobecných požiadaviek systému environmentálneho riadenia prikladá EMAS zvláštny význam týmto prvkom: súlad so zákonmi, zlepšovanie environmentálneho správania a tiež externá komunikácia a zapojenie zamestnancov.

(18) Komisia by mala upraviť prílohy k tomuto nariadeniu s výnimkou prílohy V, uznať európske a medzinárodné normy vzťahujúce sa na environmentálne otázky súvisiace s EMAS a v partnerstve so stranami zainteresovanými na EMAS vypracovať pokyny s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie požiadaviek EMAS vo všetkých členských štátoch. Pri vypracovaní návrhu týchto pokynov by mala Komisia zohľadniť politiku spoločenstva v oblasti životného prostredia a najmä právne predpisy spoločenstva, ako aj medzinárodné záväzky v tých prípadoch, keď je to vhodné.

▼B

(19) Mali by sa prijať opatrenia potrebné na uplatňovanie tohto nariadenia v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovuje postup na uplatňovanie vykonávacích právomocí delegovaných na Komisiu ([1]).

(20) Toto nariadenie by sa malo vzhľadom na skúsenosti získané po určitom období jeho uplatňovania podľa potreby prepracovať.

(21) Európske inštitúcie by sa mali snažiť prijať zásady stanovené v tomto nariadení.

(22) Toto nariadenie preberá a nahrádza nariadenie (EHS) 1836/93, ktoré by sa preto malo zrušiť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Schéma environmentálneho riadenia a auditu a jeho ciele

1. Týmto sa vytvára schéma environmentálneho riadenia a auditu spoločenstva, ktorá umožňuje dobrovoľnú účasť organizácií, v ďalšom texte len „EMAS“, na účely hodnotenia a zlepšovania environmentálneho správania organizácií a poskytovania príslušných informácií verejnosti a ostatným zainteresovaným stranám.

2. Cieľom EMAS je podporovať sústavné zlepšovanie environmentálneho správania organizácií:

a) vytváraním a uplatňovaním systémov environmentálneho riadenia v organizáciách, ako to popisuje príloha I;

b) systematickým, objektívnym a pravidelným vyhodnocovaním činnosti týchto systémov, ako to popisuje príloha I;

c) poskytovaním informácií o environmentálnom správaní a otvoreným dialógom s verejnosťou a ostatnými zainteresovanými stranami;

d) aktívnym zapojením zamestnancov v organizácii a vhodnými úvodnými a pokročilými školeniami, ktoré umožnia aktívnu účasť na riešení úloh uvedených v a). V prípadoch, keď o to požiadajú, musia byť zapojení aj všetci zástupcovia zamestnancov.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

a) „environmentálna politika“ predstavuje celkové ciele a zásady činnosti organizácie vzhľadom na životné prostredie vrátane plnenia všetkých príslušných požiadaviek predpisov týkajúcich sa životného prostredia a tiež záväzok na sústavné zlepšovanie environmentálneho správania; environmentálna politika poskytuje rámec pre stanovenie a preskúmanie celkových a čiastkových environmentálnych cieľov;

b) „sústavné zlepšovanie environmentálneho správania“ je proces každoročného zlepšovania merateľných výsledkov systému environmentálneho riadenia týkajúcich sa riadenia významných environmentálnych aspektov organizáciou, ktoré je založené na jej environmentálnej politike, celkových a čiastkových cieľoch; k zlepšovaniu výsledkov nemusí dochádzať súčasne vo všetkých oblastiach činnosti;

c) „environmentálne správanie“ predstavuje výsledky riadenia environmentálnych aspektov organizáciou;

d) „prevencia znečisťovania“ je používanie procesov, praktík, materiálov alebo výrobkov, ktorými sa zabraňuje, znižuje alebo reguluje znečisťovanie; sem môže patriť recyklácia, spracovanie, zmeny v procesoch, riadiace mechanizmy, efektívne využívanie zdrojov a náhrada materiálov;

([1]) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

e) „environmentálne preskúmanie“ predstavuje úvodnú vyčerpávajúcu analýzu environmentálnych problémov, environmentálneho vplyvu a environmentálneho správania, ktoré súvisia s činnosťami organizácie (príloha VII);

f) „environmentálny aspekt“ je prvok činností, výrobkov alebo služieb organizácie, ktorý môže vplývať na životné prostredie (príloha VI); významný environmentálny aspekt je environmentálny aspekt, ktorý má alebo môže mať významný environmentálny vplyv;

g) „environmentálny vplyv“ predstavuje akúkoľvek zmenu v životnom prostredí, či už priaznivú alebo nepriaznivú, ktorá je úplne alebo čiastočne spôsobená činnosťami, výrobkami alebo službami organizácie;

h) „environmentálny program“ je popis prijatých alebo plánovaných opatrení (zodpovednosti a prostriedkov) na dosiahnutie celkových a čiastkových environmentálnych cieľov ako aj termínov na ich dosiahnutie;

i) „celkový environmentálny cieľ“ vychádza z environmentálnej politiky; organizácia si ho sama stanoví a snaží sa ho dosiahnuť; pokiaľ je to možné, je kvantifikovaný;

j) „čiastkový environmentálny cieľ“ predstavuje podrobnú požiadavku na správanie, podľa možnosti kvantifikovanú, uplatňovateľnú na organizáciu alebo na jej časti; vychádza z celkových environmentálnych cieľov a musí byť stanovená a splnená, aby sa tieto ciele dosiahli;

k) „systém environmentálneho riadenia“ je tá súčasť celkového systému riadenia, ktorá zahrnuje organizačnú štruktúru, plánovacie činnosti, zodpovednosti, praktiky, postupy, procesy a zdroje pre vytvorenie, uplatňovanie, dosahovanie, preskúmavanie a udržiavanie environmentálnej politiky;

l) „environmentálny audit“ je nástroj riadenia predstavujúci systematické, dokumentované, pravidelné a objektívne hodnotenie činnosti organizácie, systému riadenia a procesov vytvorených tak, aby chránili životné prostredie, s cieľom:

   i) uľahčiť manažérske riadenie praktík, ktoré môžu mať vplyv na životné prostredie;

   ii) zhodnotiť súlad s environmentálnou politikou vrátane celkových a čiastkových environmentálnych cieľov organizácie (príloha II);

m) „cyklus auditov“ je obdobie, za ktoré sa vykonajú audity všetkých činností v organizácii (príloha II);

n) „audítor“ je osoba alebo skupina osôb, ktoré patria k zamestnancom organizácie alebo sú jej externými spolupracovníkmi, ktorí konajú v mene vrcholného vedenia organizácie, majú buď jednotlivo, alebo kolektívne odbornú spôsobilosť uvedenú v prílohe II, bod 2.4 a sú dostatočne nezávislí od kontrolovaných činností, aby si urobili objektívny úsudok;

o) „environmentálne vyhlásenie“ predstavuje informácie, ktoré sú podrobne opísané v prílohe III, bod 3.2 (písm. a) až g));

p) „zainteresovaná strana“ je osoba alebo skupina osôb vrátane orgánov, ktorých sa týka, alebo na ktoré vplýva environmentálne správanie organizácie;

q) „environmentálny overovateľ“ je osoba alebo organizácia nezávislá od overovanej organizácie, ktorá získala akreditáciu v súlade s podmienkami a postupmi uvedenými v článku 4;

r) „akreditačný systém“ je systém úradného uznávania environmentálnych overovateľov a dohľadu nad nimi, ktorý riadi nestranná inštitúcia alebo organizácia určená alebo vytvorená členským štátom (akreditačný orgán), s dostatočnými zdrojmi, schopnosťami a vhodnými postupmi na výkon funkcií definovaných pre tento systém týmto nariadením;

▼B

s) „organizácia“ je spoločnosť, združenie, firma, podnik, orgán alebo inštitúcia alebo ich časť, alebo kombinácia, ktorá môže byť zapísaná do registra alebo nie, verejná alebo súkromná a má svoje vlastné funkcie a správu;

Subjekt, ktorý má byť zaregistrovaný ako organizácia EMAS, musí mať súhlas environmentálneho overovateľa a v prípade, keď je to vhodné, príslušných orgánov, pričom sa zohľadnia usmernenia Komisie vytvorené v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, ale nesmie prekročiť hranice jedného členského štátu. Najmenší subjekt, ktorý sa môže brať do úvahy, je sídlo. Za výnimočných okolností, ktoré určí Komisia v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, môže byť subjekt prichádzajúci do úvahy na registráciu v EMAS menší než sídlo, napríklad subdivízia so svojimi vlastnými funkciami.

t) „sídlo“ je celé územie na zemepisne určenom mieste pod operatívnym riadením vedenia organizácie zabezpečujúcej činnosti, výrobky a služby. Patrí sem celá infraštruktúra, vybavenie a materiály;

u) „príslušné orgány“ sú národné, regionálne alebo miestne orgány, ktoré sú určené členskými štátmi v súlade s článkom 5 na plnenie úloh stanovených v tomto nariadení.

Článok 3

Účasť v EMAS

1. EMAS je otvorená pre účasť každej organizácie, ktorá sa zaoberá svojím celkovým environmentálnym správaním.

2. Aby bola organizácia zaregistrovaná v EMAS, musí:

a) Vykonávať environmentálne preskúmanie svojich činností, výrobkov a služieb v súlade s prílohou VII, riešiť problémy obsiahnuté v prílohe VI a vo vzťahu k výsledkom tohto preskúmania uplatňovať systém environmentálneho riadenia, ktorý spĺňa všetky požiadavky uvedené v prílohe I, najmä požiadavku na dodržiavanie príslušných environmentálnych právnych predpisov.

Organizácie, ktoré majú certifikovaný systém environmentálneho riadenia uznaný podľa požiadaviek článku 9, však počas prechodu k uplatňovaniu EMAS nemusia vykonať formálne environmentálne preskúmanie, ak tento certifikovaný systém environmentálneho riadenia poskytuje informácie potrebné na určenie a vyhodnotenie environmentálnych aspektov stanovených v prílohe VI.

b) vykonať alebo zabezpečiť výkon environmentálnych auditov v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe II. Tieto audity musia byť naplánované tak, aby sa dalo hodnotiť environmentálne správanie organizácie;

c) vypracovať environmentálne vyhlásenie v súlade s prílohou III, bod 3.2. Vo vyhlásení musí organizácia venovať zvláštnu pozornosť dosahovaným výsledkom vo vzťahu k jej celkovým a čiastkovým environmentálnym cieľom, ďalej požiadavke na sústavné zlepšovanie jej environmentálneho správania a musí zohľadniť informačné potreby príslušných zainteresovaných strán;

d) dať si overiť svoj proces environmentálneho preskúmania, ak je to vhodné, systém riadenia, postup auditov a environmentálne vyhlásenie s cieľom overiť, či sa plnia príslušné požiadavky tohto nariadenia a dať si overiť svoje environmentálne vyhlásenie environmentálnym overovateľom tak, aby bolo zabezpečené, že toto vyhlásenie spĺňa požiadavky prílohy III;

e) poslať overené environmentálne vyhlásenie príslušnému orgánu toho členského štátu, v ktorom organizácia usilujúca sa o registráciu sídli a po registrácii ho sprístupniť verejnosti.

3. Aby si organizácia udržala registráciu v EMAS, musí:

a) dávať si overovať svoj systém environmentálneho riadenia a program auditov v súlade s požiadavkami prílohy V, bod 5.6;

▼B

b) každoročne posielať príslušnému orgánu potrebné overené aktualizácie svojho environmentálneho vyhlásenia a sprístupňovať ich verejnosti. K odchýlkam od frekvencie, s akou sa aktualizácie musia vykonávať, môže dochádzať za okolností stanovených v usmernení Komisie prijatom v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, najmä v prípade malých organizácií a malých podnikov podľa odporúčania Komisie 96/280/ES ([1]) a vtedy, keď nedošlo k žiadnej zmene vo fungovaní systému environmentálneho riadenia.

Článok 4

Akreditačný systém

1. Členské štáty vytvoria systém pre akreditáciu nezávislých environmentálnych overovateľov a pre dozor nad ich činnosťou. Na tento účel môžu členské štáty využiť existujúce akreditačné inštitúcie alebo príslušné orgány uvedené v článku 5 alebo určiť, alebo vytvoriť akýkoľvek iný orgán s vhodným štatútom.

Členské štáty zabezpečia, že zloženie týchto systémov bude také, aby zaručovalo ich nezávislosť a neutralitu pri plnení ich úloh.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli tieto systémy plne funkčné do 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

3. Pri vytváraní a riadení akreditačných systémov zabezpečia členské štáty vhodné porady so zainteresovanými stranami.

4. Akreditácia environmentálnych overovateľov a dozor nad ich činnosťou sa vykonáva v súlade s požiadavkami prílohy V.

5. Environmentálni overovatelia akreditovaní v jednom členskom štáte môžu vykonávať previerky v ktoromkoľvek inom členskom štáte v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe V. Začiatok previerky sa musí ohlásiť tomu členskému štátu, v ktorom sa previerka vykonáva a táto činnosť podlieha dozoru zo strany akreditačného systému tohto štátu.

6. Členské štáty sú povinné informovať Komisiu o opatreniach prijatých podľa tohto článku a oznámiť jej príslušné zmeny v štruktúre a postupoch akreditačných systémov.

7. Komisia je v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2 povinná podporovať spoluprácu medzi členskými štátmi najmä kvôli tomu, aby zabránila nesúladu medzi prílohou V a kritériami, podmienkami a postupmi, ktoré používajú národné akreditačné orgány pri akreditácii a dozore nad environmentálnymi overovateľmi, čím sa zabezpečí konzistentná kvalita environmentálnych overovateľov.

8. Akreditačné orgány sú povinné vytvoriť fórum zložené zo všetkých akreditačných orgánov s cieľom poskytovať Komisii prvky a prostriedky na plnenie jej povinnosti podľa odseku 7. Fórum sa musí schádzať najmenej raz za rok v prítomnosti predstaviteľa Komisie.

Ak je to vhodné, toto fórum vypracuje usmernenie k otázkam v oblasti akreditácie, odbornej spôsobilosti a dozoru nad environmentálnymi overovateľmi. Vypracované usmerňujúce dokumenty sa predkladajú podľa postupu stanoveného v článku 14 ods. 2

Kvôli zabezpečeniu harmonizovaného rozvoja činnosti akreditačných orgánov a procesu overovania vo všetkých členských štátoch vypracuje fórum postupy procesu partnerskej previerky. Cieľom partnerskej previerky je zabezpečiť, aby akreditačné systémy členských štátov plnili požiadavky tohto nariadenia. Správa o partnerskej previerke sa predkladá Komisii, ktorá ju pošle pre informáciu výboru uvedenému v článku 14 ods. 1 a sprístupní ju verejnosti.

([1]) Ú. v. ES L 107, 30.4.1996, s. 4.

▼B

Článok 5

Príslušné orgány

1. Do 3 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia určí každý členský štát príslušný orgán zodpovedný za plnenie úloh stanovených v tomto nariadení, najmä v článkoch 6 a 7 a informuje o tom Komisiu.

2. Členské štáty zabezpečia, že zloženie príslušných orgánov bude také, aby zaručovalo ich nezávislosť a neutralitu, a že príslušné orgány budú konzistentným spôsobom uplatňovať ustanovenia tohto nariadenia.

3. Členské štáty musia vypracovať pokyny pre pozastavenie platnosti registrácie alebo vymazanie organizácií z registra, ktoré budú používať príslušné orgány. Príslušné orgány musia mať postupy najmä pre:

— posúdenie pozorovaní od zainteresovaných strán týkajúcich sa registrovaných organizácií a

— zamietnutie registrácie, vymazanie organizácií z registra alebo pozastavenie platnosti registrácie organizácií.

4. Príslušný orgán je zodpovedný za registráciu organizácií v EMAS. Preto musí riadiť zapisovanie organizácií do registra a udržiavanie týchto zápisov.

5. Príslušné orgány všetkých členských štátov sa musia stretávať najmenej raz za rok v prítomnosti predstaviteľa Komisie. Cieľom týchto stretnutí je zabezpečiť konzistenciu postupov týkajúcich sa registrácie organizácií v EMAS vrátane pozastavenia platnosti registrácie a vymazania z registra. Príslušné orgány musia zabezpečovať proces partnerských previerok s cieľom dosiahnutia spoločného chápania ich praktického prístupu k registrácii. Správa o partnerskej previerke sa predkladá Komisii, ktorá ju pošle pre informáciu výboru uvedenému v článku 14 ods. 1 a sprístupní ju verejnosti.

Článok 6

Registrácia organizácií

Registráciou organizácií sa zaoberajú príslušné orgány na základe týchto prípadov:

1. Ak príslušný orgán

   — dostal overené environmentálne vyhlásenie,

   — prevzal od organizácie vyplnený formulár, v ktorom sú uvedené aspoň tie minimálne informácie, ktoré sú stanovené v prílohe VIII,

   — prijal registračný poplatok, prípadne splatný podľa článku 16,

   — na základe získanej dôkaznej dokumentácie a najmä vďaka informáciám príslušného výkonného orgánu týkajúcim sa dodržiavania príslušných environmentálnych právnych predpisov je presvedčený, že organizácia spĺňa všetky požiadavky tohto nariadenia,

   zaregistruje žiadajúcu organizáciu a pridelí jej registračné číslo. Príslušný orgán informuje vedenie organizácie o tom, že organizácia je zapísaná do registra.

2. Ak príslušný orgán dostane od akreditačného orgánu správu o výsledkoch dozoru, ktorá obsahuje dôkaz o tom, že činnosti environmentálneho overovateľa neboli vykonané dostatočne primerane na to, aby sa zabezpečilo, že žiadajúca organizácia spĺňa požiadavky tohto nariadenia, registrácia sa podľa toho, čo je vhodné, pozastaví alebo zamietne dovtedy, kým sa nedosiahne istota, že organizácia je v súlade s požiadavkami EMAS.

3. Ak organizácia do troch mesiacov odvtedy, ako bola požiadaná, nepredloží príslušnému orgánu:

   — overené každoročné aktualizácie environmentálneho vyhlásenia alebo

   — vyplnený formulár, ktorý obsahuje aspoň tie minimálne informácie o organizácii, ktoré sú stanovené v prílohe VIII alebo

▼B

— akékoľvek príslušné registračné poplatky,

v závislosti od povahy a rozsahu nedostatku sa pozastaví platnosť registrácie organizácie alebo sa organizácia vymaže z registra podľa toho, čo je vhodné. Príslušný orgán informuje vedenie organizácie o dôvodoch, pre ktoré boli prijaté tieto opatrenia.

4. Ak príslušný orgán na základe získaného dôkazu kedykoľvek dospeje k záveru, že organizácia už nespĺňa jednu alebo viacero podmienok tohto nariadenia, v závislosti od povahy a rozsahu nedostatku pozastaví platnosť registrácie organizácie alebo vymaže organizáciu z registra podľa toho, čo je vhodné.

Ak príslušný výkonný orgán informuje príslušný orgán o tom, že organizácia porušila závažné požiadavky predpisov týkajúcich sa ochrany životného prostredia, príslušný orgán podľa toho, čo je vhodné, zamietne registráciu tejto organizácie alebo pozastaví platnosť jej registrácie.

5. Zamietnutie, pozastavenie registrácie organizácií alebo ich vymazanie z registra si vyžaduje poradu s vhodnými zainteresovanými stranami, ktorých cieľom je poskytnúť príslušnému orgánu potrebné prvky dôkazu pre prijatie rozhodnutia. Príslušný orgán informuje vedenie organizácie o dôvodoch, pre ktoré boli prijaté tieto opatrenia a o procese diskusie s príslušným výkonným orgánom.

6. Príslušný orgán zruší zamietnutie alebo pozastavenie registrácie, ak získal dostatočné informácie o tom, že organizácia spĺňa požiadavky EMAS, alebo ak získal dostatočné informácie od príslušného výkonného orgánu o tom, že prípady porušenia požiadaviek predpisov boli odstránené a organizácia prijala dostatočné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby k porušeniu neprišlo znova.

Článok 7

Zoznam registrovaných organizácií a environmentálnych overovateľov

1. Akreditačný orgán vytvorí, zreviduje a zaktualizuje zoznam environmentálnych overovateľov a rozsah ich akreditácie vo svojom členskom štáte a zmeny v tomto zozname oznámi Komisii a príslušnému orgánu každý mesiac priamo alebo prostredníctvom národných orgánov, podľa toho, ako rozhodne príslušný členský štát.

2. Príslušné orgány vytvoria a udržiavajú zoznam registrovaných organizácií vo svojom členskom štáte a každý mesiac tento zoznam aktualizujú. Príslušné orgány oznámia zmeny v tomto zozname Komisii každý mesiac priamo alebo prostredníctvom národných orgánov, podľa toho, ako rozhodne príslušný členský štát a môžu organizovať systém výmeny informácií podľa ekonomického sektora a oblasti kompetencie v sieti delegovaných miestnych orgánov.

3. Register environmentálnych overovateľov a organizácií zaregistrovaných v EMAS udržiava Komisia, ktorá ho sprístupní verejnosti.

Článok 8

Logo

1. Organizácie zúčastňujúce sa v EMAS môžu používať logo znázornené v prílohe IV iba vtedy, keď majú platnú registráciu v EMAS. Komisia v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2 schváli formálne podmienky týkajúce sa reprodukcie loga a zverejní ich.

2. Organizácie môžu používať logo EMAS v týchto prípadoch:

a) na overených informáciách, popísaných v prílohe III, bod 3.5, za okolností definovaných v usmernení Komisie prijatom v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, ktoré musí zabezpečiť, aby neprišlo k zámene so značkami environmentálnych výrobkov (v tomto prípade sa musí používať verzia 2 loga uvedená v prílohe IV);

b) na overených environmentálnych vyhláseniach (v tomto prípade sa musí používať verzia 2 loga uvedená v prílohe IV);

▼B

c) v záhlaviach listov organizácií (v tomto prípade sa musí používať verzia 1 loga uvedená v prílohe IV);

d) na informáciách, ktorými organizácia propaguje svoju účasť v EMAS (v tomto prípade sa musí používať verzia 1 loga uvedená v prílohe IV);

e) na reklamách a inzerátoch výrobkov, činností a služieb alebo v nich, iba za okolností určených v usmernení Komisie prijatom v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, ktoré musí zabezpečiť, aby neprišlo k zámene so značkami environmentálnych výrobkov;

3. Logo sa nesmie používať v týchto prípadoch:

a) na výrobkoch alebo na ich obaloch;

b) v spojení s porovnávacími výrokmi týkajúcimi sa iných výrobkov, činností alebo služieb.

Komisia však ako súčasť vyhodnotenia stanoveného v článku 15 ods. 3 zváži, za akých výnimočných okolností sa logo môže používať a pre tieto prípady prijme pravidlá v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, ktorý musí zabezpečiť, aby neprišlo k zámene so značkami environmentálnych výrobkov.

Článok 9

Vzťah k európskym a medzinárodným normám

1. Organizácie, ktoré pri riešení environmentálnych otázok súvisiacich s EMAS uplatňujú európske alebo medzinárodné normy a ktoré sú certifikované podľa vhodných certifikačných postupov ako organizácie, ktoré plnia tieto normy, sa považujú za organizácie plniace zodpovedajúce požiadavky tohto nariadenia za predpokladu, že:

a) Komisia tieto normy uznáva, konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2;

b) Komisia uznáva akreditačné požiadavky na certifikačné orgány, konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2

Odkazy na uznávané medzinárodné normy (vrátane príslušných kapitol EMAS, na ktoré sa vzťahujú) a uznávané akreditačné požiadavky sa musia uverejňovať v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.*

2. Aby bola organizáciám uvedeným v odseku 1 umožnená registrácia v EMAS, musia príslušné organizácie preukázať environmentálnemu overovateľovi súlad s požiadavkami, na ktoré sa tieto uznávané normy nevzťahujú.

Článok 10

Vzťah k iným environmentálnym právnym predpisom v spoločenstve

1. EMAS nesmie mať vplyv na:

a) právo spoločenstva alebo

b) vnútroštátne právne predpisy alebo technické normy, ktoré neupravuje právo spoločenstva a

c) povinnosti organizácií podľa týchto zákonov a noriem týkajúce sa environmentálnych riadiacich opatrení.

2. Členské štáty by mali zvážiť, akým spôsobom je možné zohľadniť registráciu v EMAS v súlade s týmto nariadením pri uplatňovaní a presadzovaní environmentálnych právnych predpisov, aby sa zabránilo zbytočnému zdvojovaniu činností organizácií a príslušných výkonných orgánov.

Členské štáty sú povinné informovať Komisiu o opatreniach prijatých v tomto ohľade. Komisia predloží informácie získané od členských štátov Európskemu parlamentu a Rade hneď po tom, ako ich dostane k dispozícii a najmenej každé tri roky.

▼B

Článok 11

Podpora účasti organizácií, najmä malých a stredných podnikov

1. Členské štáty podporia účasť organizácií v EMAS, najmä zvážia potrebu zabezpečovať účasť malých a stredných podnikov (MSP):

— uľahčovaním prístupu k informáciám, podporným fondom a verejnému obstarávaniu bez toho, aby boli dotknuté pravidlá spoločenstva, ktoré upravujú verejné obstarávanie,

— vytváraním alebo podporou opatrení technickej pomoci, najmä v spojení s podnetmi vhodných odborných alebo miestnych kontaktných inštitúcií (napr. miestne orgány, obchodné komory, obchodné alebo živnostenské združenia),

— tak, že zabezpečia, aby vhodné registračné poplatky povzbudzovali k väčšej účasti.

Aby sa podporila účasť malých a stredných podnikov vrátane tých, ktoré sú sústredené v dobre definovaných geografických oblastiach, môžu miestne orgány v spolupráci s priemyselnými združeniami, obchodnými komorami a zainteresovanými stranami poskytovať pomoc pri určovaní významných environmentálnych vplyvov. Malé a stredné podniky to potom môžu využívať pri definovaní ich environmentálneho programu a stanovovaní celkových a čiastkových cieľov ich systému riadenia EMAS. Okrem toho je možné vypracovávať na regionálnej alebo národnej úrovni programy určené na povzbudenie účasti malých a stredných podnikov, ako je napríklad systém postupných opatrení, ktorý nakoniec povedie k registrácii v EMAS. Tento systém musí pracovať s cieľom vyhýbať sa zbytočnej administratívnej záťaži pre účastníkov, najmä pre malé organizácie.

2. Komisia a ostatné orgány spoločenstva, ako aj ostatné verejné orgány na národnej úrovni by mali zvážiť, akým spôsobom sa registrácia v EMAS môže zohľadňovať pri stanovovaní kritérií pre ich politiku obstarávania, bez toho, aby bolo dotknuté právo spoločenstva.

3. Členské štáty informujú Komisiu o opatreniach prijatých podľa tohto článku. Komisia predloží informácie získané od členských štátov Európskemu parlamentu a Rade hneď po tom, ako ich dostane k dispozícii a najmenej každé tri roky.

Článok 12

Informácie

1. Každý členský štát prijme vhodné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby:

a) organizácie boli informované o obsahu tohto nariadenia;

b) verejnosť bola informovaná o cieľoch a hlavných zložkách EMAS.

Členské štáty v prípadoch, keď je to vhodné — v spolupráci, okrem iného, s priemyselnými združeniami, spotrebiteľskými organizáciami, environmentálnymi organizáciami, odbormi a miestnymi orgánmi — využívajú najmä odborné publikácie, miestne časopisy, propagačné kampane alebo akékoľvek iné funkčné prostriedky na podporu všeobecného povedomia o EMAS.

2. Členské štáty informujú Komisiu o opatreniach prijatých podľa tohto článku

3. Komisia je zodpovedná za podporu EMAS na úrovni spoločenstva. Najmä je povinná preskúmať po porade s členmi výboru uvedeného v článku 14 ods. 1 možnosť rozširovať vhodnými spôsobmi a prostriedkami najlepšie postupy.

Článok 13

Priestupky

Členské štáty prijmú vhodné zákonné alebo správne opatrenia v prípade nesúladu s ustanoveniami tohto nariadenia a oznámia tieto opatrenia Komisii.

▼B

Článok 14

Výbor

1. Výbor pomáha Komisii.

2. Kde sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia článku 8 uvedeného rozhodnutia.

Dĺžka obdobia uvedeného v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES sa stanovuje na tri mesiace.

3. Výbor schváli svoj rokovací poriadok.

Článok 15

Revízia

1. Komisia je povinná zrevidovať EMAS vzhľadom na skúsenosti získané v priebehu jeho fungovania a na medzinárodný rozvoj v tejto oblasti najneskôr päť rokov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia a ak to bude potrebné, navrhnúť Európskemu parlamentu a Rade vhodné zmeny a doplnky.

2. Komisia, konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2, je vzhľadom na skúsenosti získané počas fungovania EMAS a v rámci odozvy na zistené potreby vypracovania usmernení k požiadavkám EMAS povinná upravovať všetky prílohy k tomuto nariadeniu s výnimkou prílohy V.

3. Komisia je najmä povinná v spolupráci s členskými štátmi najneskôr 5 rokov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia vyhodnotiť využívanie loga EMAS, jeho uznávanie a výklad, najmä zo strany verejnosti a ostatných zainteresovaných strán a posúdiť, či existuje potreba revidovať logo a požiadavky na jeho používanie.

Článok 16

Výdavky a poplatky

1. Členské štáty môžu zaviesť systém poplatkov na pokrytie administratívnych výdavkov vynaložených na registračné konania pre organizácie a akreditáciu a dozor nad environmentálnymi overovateľmi a na ďalšie výdavky spojené s EMAS.

2. Členské štáty sú povinné informovať Komisiu o opatreniach prijatých podľa tohto článku.

Článok 17

Zrušenie nariadenia (EHS) č. 1836/93

1. Nariadenie (EHS) č. 1836/93 sa zrušuje ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia za podmienok stanovených v odsekoch 2 až 5 tohto článku.

2. Národné akreditačné systémy a príslušné orgány vytvorené podľa nariadenia (EHS) č. 1836/93 zostávajú činné. Členské štáty upravia postupy, ktoré dodržiavajú akreditačné systémy a príslušné orgány, podľa zodpovedajúcich ustanovení tohto nariadenia. Členské štáty zabezpečia, aby boli tieto systémy plne funkčné do 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

3. Environmentálni overovatelia akreditovaní v súlade s nariadením (EHS) č. 1836/93 môžu pokračovať vo výkone svojich činností v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení.

4. Sídla registrované v súlade s nariadením (EHS) č. 1836/93 zostanú v registri EMAS. Plnenie nových požiadaviek tohto nariadenia bude skontrolované počas nasledujúcej previerky sídla. Ak sa má nasledujúca previerka sídla konať skôr než 6 mesiacov po nadobudnutí platnosti tohto nariadenia, je možné po dohode s environmentálnym overovateľom a príslušnými orgánmi posunúť termín nasledujúcej previerky o 6 mesiacov.

▼B

5. Odseky 3 a 4 sa vzťahujú aj na environmentálnych overovateľov, ktorí boli akreditovaní a na sídla, ktoré boli zaregistrované v súlade s článkom 14 nariadenia (EHS) č. 1836/93 za predpokladu, že zodpovedné akreditačné orgány a príslušné orgány odsúhlasili, že títo environmentálni overovatelia a tieto registrované sídla plnia všetky požiadavky nariadenia (EHS) č. 1836/93 a oznámia to Komisii.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobudne účinnosť tretí deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.*

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

▼B

PRÍLOHA I

A. **POŽIADAVKY NA SYSTÉM ENVIRONMENTÁLNEHO RIADENIA**

Systém environmentálneho riadenia musí byť realizovaný podľa ďalej uvedených požiadaviek (kapitola 4 EN ISO 14001:1996 (*)

I-A **Požiadavky na systém environmentálneho riadenia**

I-A.1. Všeobecné požiadavky

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať systém environmentálneho riadenia podľa požiadaviek popísaných v tejto prílohe.

I-A.2. Environmentálna politika

Vrcholné vedenie musí definovať environmentálnu politiku organizácie a zabezpečiť, že:

a) je primeraná charakteru, rozsahu a environmentálnym vplyvom činností, výrobkov alebo služieb;

b) obsahuje záväzok na sústavné zlepšovanie a prevenciu znečisťovania;

c) obsahuje záväzok na dodržiavanie príslušných environmentálnych právnych a iných predpisov a ďalších požiadaviek, ktoré sa organizácia zaviazala plniť;

d) poskytuje rámec na stanovenie a preskúmavanie celkových a čiastkových environmentálnych cieľov;

e) je zdokumentovaná, zavádzaná, udržiavaná a sú o nej informovaní všetci zamestnanci;

f) je prístupná verejnosti.

I-A.3. Plánovanie

I-A.3.1. *Environmentálne aspekty*

Organizácia vytvorí a udržiava postup na identifikáciu environmentálnych aspektov svojich činností, výrobkov alebo služieb, ktoré môže operatívne riadiť, a pri ktorých možno predpokladať, že ich ovplyvňuje, aby určila aspekty, ktoré majú alebo môžu mať významné vplyvy na životné prostredie. Organizácia zabezpečí, aby sa aspekty týkajúce sa týchto významných vplyvov zohľadnili pri stanovení jej celkových environmentálnych cieľov.

Organizácia aktualizuje tieto informácie.

I-A.3.2. *Právne a iné požiadavky*

Organizácia vytvorí a udržiava postup identifikácie a prístupu k právnym a iným požiadavkám, ktoré sa organizácia zaviazala plniť a ktoré sú priamo uplatniteľné na environmentálne aspekty jej činností, výrobkov alebo služieb.

I-A.3.3. *Celkové a čiastkové ciele*

Organizácia vytvorí a udržiava dokumentované celkové a čiastkové environmentálne ciele na každej príslušnej funkcii a úrovni organizácie.

Pri stanovovaní a preskúmavaní svojich celkových cieľov musí organizácia brať do úvahy právne a iné požiadavky, svoje významné environmentálne aspekty, technologické možnosti, finančné, prevádzkové a obchodné požiadavky a názory zainteresovaných strán.

Celkové a čiastkové ciele sa musia zladiť s environmentálnou politikou vrátane záväzku na prevenciu znečisťovania.

I-A.3.4. *Program (programy) environmentálneho riadenia*

Organizácia vytvorí a udržiava program (programy) na dosahovanie svojich celkových a čiastkových cieľov, ktoré musia obsahovať:

a) určenie zodpovednosti za dosahovanie celkových a čiastkových cieľov pre každú príslušnú funkciu a úroveň organizácie;

b) prostriedky a časový rámec, v ktorom sa majú dosiahnuť.

(*) Text tejto medzinárodnej normy je v prílohe reprodukovaný so súhlasom CEN. Celý text národnej normy môže byť zakúpený v národných orgánoch pre normalizáciu, ktorých zoznam je uvedený v prílohe.

▼B

Aby sa zabezpečilo uplatnenie environmentálneho riadenia v projektoch, ktoré súvisia s novým vývojom a s novými alebo modifikovanými činnosťami, výrobkami alebo službami, program (programy) sa musí aktualizovať všade tam, kde je to vhodné.

I-A.4. Zavedenie a prevádzka

I-A.4.1. *Štruktúra a zodpovednosť*

Úlohy, zodpovednosť a právomoci sa musia definovať, zdokumentovať a oznamovať tak, aby podporovali efektívne environmentálne riadenie.

Vedenie musí poskytnúť potrebné zdroje na zavedenie a operatívne riadenie systému environmentálneho riadenia. Zdroje obsahujú ľudské zdroje a špecializované schopnosti, technológiu a finančné zdroje.

Vrcholné vedenie organizácie musí vymenovať osobitného predstaviteľa (predstaviteľov), ktorý musí mať bez ohľadu na ďalšie zodpovednosti definované úlohy, zodpovednosť a právomoc na:

a) zabezpečenie ustanovenia, zavedenia a udržiavania požiadaviek systému environmentálneho riadenia v súlade s touto medzinárodnou normou;

b) predkladanie správ vrcholnému vedeniu o fungovaní systému environmentálneho riadenia na preskúmanie a ako podklad pre zlepšovanie systému environmentálneho riadenia.

I-A.4.2. *Príprava pracovníkov, povedomie a odborná spôsobilosť*

Organizácia musí zistiť potreby prípravy pracovníkov. Od všetkých pracovníkov, ktorých práca môže významne vplývať na životné prostredie, musí organizácia vyžadovať absolvovanie vhodnej prípravy.

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať postupy pre svojich zamestnancov alebo členov na všetkých príslušných funkciách a úrovniach, aby si uvedomili:

a) dôležitosť zhody s environmentálnou politikou, postupmi a s požiadavkami systému environmentálneho riadenia;

b) súčasné alebo potenciálne významné environmentálne vplyvy svojich pracovných činností a environmentálne prínosy, ktoré vyplývajú zo zlepšeného osobného správania;

c) svoje úlohy a povinnosti pri dosahovaní zhody s environmentálnou politikou, s postupmi a požiadavkami systému environmentálneho riadenia vrátane požiadaviek na havarijnú pripravenosť a reakciu na havarijnú situáciu;

d) potenciálne dôsledky nedodržania špecifikovaných prevádzkových postupov.

Zamestnanci vykonávajúci úlohy, ktoré môžu spôsobiť významné environmentálne vplyvy, musia byť spôsobilí na základe požadovaného vzdelania, príslušnej prípravy a/alebo skúsenosti.

I-A.4.3. *Komunikácia*

Organizácia musí vzhľadom na svoje environmentálne aspekty a systém environmentálneho riadenia vytvoriť a udržiavať postupy na:

a) internú komunikáciu medzi rôznymi úrovňami a funkciami v organizácii;

b) prijímanie, zdokumentovanie a odozvu na príslušnú komunikáciu s externými zainteresovanými stranami.

Organizácia musí zvážiť postupy externej komunikácie týkajúce sa významných environmentálnych aspektov a zaznamenať rozhodnutie v tejto veci.

I-A.4.4. *Dokumentácia systému environmentálneho riadenia*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať v papierovej alebo elektronickej podobe informácie, ktoré:

a) popisujú hlavné prvky systému riadenia a ich vzájomné pôsobenie;

b) poskytujú odkazy na príslušnú dokumentáciu.

I-A.4.5. *Operatívne riadenie dokumentácie*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať postupy operatívneho riadenia celej dokumentácie, ktorú vyžaduje táto medzinárodná norma tak, že:

▼B

a) je prístupná;

b) jej primeranosť sa pravidelne preskúmava, podľa potreby prepracováva a schvaľuje oprávnenými pracovníkmi;

c) aktuálne verzie príslušnej dokumentácie sú dostupné na všetkých miestach, kde sa vykonávajú činnosti nevyhnutné na efektívny chod systému environmentálneho riadenia;

d) neaktuálna dokumentácia sa okamžite odstráni zo všetkých miest, kde sa nachádza a kde sa používa, alebo inak sa zabezpečí, aby sa nemohla opätovne použiť;

e) všetka neaktuálna dokumentácia archivovaná na právne účely a/alebo na účely zachovania informácií, sa vhodne označí.

Dokumentácia musí byť prehľadná, označená dátumom (s dátumami revízie) a ľahko identifikovateľná, udržiavaná riadnym spôsobom a archivovaná určitý čas. Musia sa vytvoriť a udržiavať postupy a stanoviť zodpovednosti týkajúce sa tvorby a modifikácie rôznych druhov dokumentov.

I-A.4.6. *Operatívne riadenie prevádzky*

Organizácia musí určiť tie prevádzky a činnosti, ktoré súvisia s identifikovanými významnými environmentálnymi aspektmi v súlade so svojou politikou, celkovými a čiastkovými cieľmi. Organizácia musí naplánovať tieto činnosti vrátane udržiavania tak, aby zabezpečila ich vykonávanie za špecifikovaných podmienok:

a) vytvorením a udržiavaním dokumentovaných postupov pre situácie, v ktorých by bez týchto postupov mohlo prísť k odchýlkam od environmentálnej politiky a celkových a čiastkových cieľov;

b) dohodnutím prevádzkových kritérií v týchto postupoch;

c) vytvorením a udržiavaním postupov vzťahujúcich sa na identifikovateľné významné environmentálne aspekty tovarov a služieb, ktoré organizácia využíva a oznámením príslušných postupov a požiadaviek dodávateľom a zmluvným partnerom.

I-A.4.7. *Havarijná pripravenosť a odozva*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať postupy na identifikáciu potenciálnych nehôd a havarijných situácií, reagovanie na ne a na prevenciu a zmiernenie environmentálnych vplyvov, ktoré môžu byť s nimi spojené.

Organizácia musí preskúmavať a podľa potreby upraviť postupy havarijnej pripravenosti a odoziev, najmä po nehodách a havarijných situáciách.

Organizácia musí pravidelne skúšať použiteľnosť takýchto postupov tam, kde je to možné.

I-A.5. Kontrola a nápravná činnosť

I-A.5.1. *Monitorovanie a meranie*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať zdokumentované postupy na pravidelné monitorovanie a meranie kľúčových vlastností svojich prevádzok a činností, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie. Musí to zahŕňať zaznamenávanie informácií zo sledovania správania z príslušných prevádzkových kontrolných mechanizmov a z dodržiavania celkových a čiastkových environmentálnych cieľov organizácie.

Monitorovacie zariadenia sa musia kalibrovať a udržiavať. Záznamy z tohto procesu sa musia archivovať podľa postupov organizácie.

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať zdokumentované postupy na pravidelné hodnotenie dodržiavania príslušných environmentálnych právnych a iných predpisov.

I-A.5.2. *Nezhoda, nápravná a preventívna činnosť*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať postupy na určovanie zodpovedností a právomocí na zaobchádzanie s nezhodou a jej skúmanie, na činnosti vedúce k zníženiu spôsobených vplyvov a na podnietenie a dokončenie nápravnej a preventívnej činnosti.

Všetky nápravné alebo preventívne činnosti vykonané na odstránenie príčin skutočnej a potenciálnej nezhody musia zodpovedať závažnosti problémov a danému environmentálnemu vplyvu.

▼B

Organizácia musí zaviesť a zaznamenávať všetky zmeny v dokumentovaných postupoch, ktoré sú výsledkom nápravnej a preventívnej činnosti.

I-A.5.3. *Záznamy*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať postupy na identifikáciu, udržiavanie a zaobchádzanie s environmentálnymi záznamami. Tieto záznamy musia obsahovať aj záznamy o príprave pracovníkov a výsledky auditov a preskúmaní.

Environmentálne záznamy musia byť prehľadné, identifikovateľné a nadväzujúce na vyžadované činnosti, výrobky alebo služby. Environmentálne záznamy sa musia uložiť a udržiavať takým spôsobom, aby sa dali pohotovo vyhľadať. Musia sa chrániť pred poškodením, znehodnotením alebo stratou. Lehoty ich archivovania sa musia pevne stanoviť a zaznamenať.

Záznamy sa musia udržiavať vhodným spôsobom pre systém, ako aj pre organizáciu, aby prezentovali zhodu s požiadavkami tejto medzinárodnej normy.

I-A.5.4. *Audit systému environmentálneho riadenia*

Organizácia musí vytvoriť a udržiavať program (programy) a postupy pravidelného vykonávania auditov systému environmentálneho riadenia, aby:

a) určila, či systém environmentálneho riadenia

   1. sa riadi alebo neriadi naplánovanými programami environmentálneho riadenia vrátane požiadaviek tejto medzinárodnej normy; a

   2. je alebo nie je správne zavedený a udržiavaný;

b) poskytla vedeniu informácie o výsledkoch auditov.

Program auditov organizácie vrátane každého druhu harmonogramu sa zakladá na environmentálnej dôležitosti danej činnosti a na výsledkoch predchádzajúcich auditov. Aby boli postupy auditu úplné, musia obsahovať predmet auditu, frekvenciu vykonávania a metodiky, ako aj povinnosti a požiadavky na vykonávanie auditov a predkladanie správ o výsledkoch.

I-A.6. Preskúmanie vedením

Vrcholné vedenie organizácie musí v určených intervaloch preskúmať systém environmentálneho riadenia, aby zabezpečil jeho sústavnú vhodnosť, adekvátnosť a efektívnosť. Proces preskúmania vedením musí zabezpečiť sústredenie potrebných informácií, ktoré umožnia vedeniu vykonať zhodnotenie systému environmentálneho riadenia. Toto preskúmanie sa musí zdokumentovať.

Preskúmanie vedením sa musí zaoberať možnou potrebou zmien politiky, celkových cieľov a ostatných prvkov systému environmentálneho riadenia z hľadiska výsledkov auditu systému environmentálneho riadenia, meniacich sa okolností a záväzku na sústavné zlepšovanie.

Zoznam národných normalizačných orgánov

B: IBNBIN (Institut Belge de NormalisationBelgisch Instituut voor Normalisatie)

▼A1

CZ: Rada programu EMAS

▼B

DK: DS (Dansk Standard)

D: DIN (Deutsches Institut für Normung e. V.)

▼A1

EE: EVS (Eesti Standardikeskus)

▼B

EL: ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποιησης)

E: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificatión)

F: AFNOR (Association Française de Normalisation)

▼B

IRL: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

I: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

▼A1

CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

LV: LATAK (Latvijas Nacionālais Akreditācijas birojs)

LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

▼B

L: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)

▼A1

HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards / Malte Standards Authority)

▼B

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

A: ON (Österreichisches Normungsinstitut)

▼A1

PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

▼B

P: IPQ (Instituto Portuguis da Qualidade)

▼A1

SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)

SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

▼B

FIN: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)

S: SIS (Standardiseringen i Sverige)

UK: BSI (British Standards Institution).

B. **OTÁZKY, KTORÉ MUSIA VYRIEŠIŤ ORGANIZÁCIE ZAVÁDZAJÚCE EMAS**

1. **Dodržiavanie právnych predpisov**

Organizácie musia byť schopné preukázať, že:

a) určili všetky príslušné environmentálne právne predpisy a poznajú ich dôsledky pre organizáciu;

b) zabezpečujú dodržiavanie všetkých environmentálnych právnych predpisov; a

c) majú vypracované postupy, ktoré organizácii umožňujú priebežne plniť tieto požiadavky

2. **Správanie**

Organizácie musia byť schopné preukázať, že systém riadenia a postupy pre prípravu a výkon auditov sa zaoberajú skutočným environmentálnym správaním organizácie vzhľadom na aspekty určené podľa prílohy VI. Správanie organizácie sa musí vyhodnocovať vzhľadom na jej celkové a čiastkové ciele ako súčasť procesu preskúmania vedením. Organizácia sa musí zaviazať aj k sústavnému zlepšovaniu svojho environmentálneho správania. Pri tom môže organizácia opierať svoju činnosť o miestne, regionálne a národné environmentálne programy.

Prostriedky na dosahovanie celkových a čiastkových cieľov nesmú byť celkovými environmentálnymi cieľmi. Ak organizácia zahrnuje jedno alebo viac sídel, každé z týchto sídel, v ktorom sa zavádza EMAS, musí plniť požiadavky EMAS vrátane sústavného zlepšovania environmentálneho správania definovaného v článku 2 písm. b).

▼B

3. **Externá komunikácia a vzťahy**

Organizácie musia vedieť preukázať, že vedú otvorený dialóg s verejnosťou a ostatnými zainteresovanými stranami vrátane miestnych spoločenstiev a zákazníkov, pokiaľ ide o environmentálny vplyv ich činností, výrobkov a služieb, s cieľom dozvedieť sa o záujmoch verejnosti a ostatných zainteresovaných strán.

4. **Zapojenie zamestnancov**

Okrem požiadaviek uvedených v prílohe I, kapitola A, musia sa zamestnanci zapojiť do procesu zameraného na sústavné zlepšovanie environmentálneho správania organizácie. Na tento účel by sa mali využívať vhodné formy účasti, ako napríklad systém knihy návrhov alebo pracovné skupiny vytvorené v rámci jednotlivých projektov alebo environmentálne výbory. Organizácie musia zohľadňovať usmernenia Komisie obsahujúce najlepšie praktiky v tejto oblasti. V prípadoch, keď o to požiadajú, zapoja sa aj všetci zástupcovia zamestnancov.

▼B

PRÍLOHA II

POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA INTERNÝCH ENVIRONMENTÁLNYCH AUDITOV

2.1. **Všeobecné požiadavky**

Interné audity zabezpečujú, že činnosti, ktoré realizuje organizácia, sa vykonávajú v súlade s vytvorenými postupmi. Počas auditu je možné zistiť aj akékoľvek problémy s týmito vytvorenými postupmi alebo všetky možnosti zlepšenia týchto postupov. Rozsah auditov vykonávaných v organizácii sa môže meniť od auditu jednoduchého postupu po audit zložitých činností. V priebehu určitého obdobia musia byť kontrolované všetky činnosti vykonávané v konkrétnej organizácii. Obdobie, počas ktorého sa vykonajú audity všetkých činností, sa nazýva cyklus auditov. V prípade malých jednoduchých organizácií je možné vykonať audit všetkých činností naraz. Pre tieto organizácie je cyklom auditov interval medzi týmito auditmi.

Interné audity musia vykonávať osoby dostatočne nezávislé od kontrolovanej činnosti na to, aby bol zaručený ich nestranný pohľad. Môžu ich vykonávať zamestnanci organizácie alebo externé strany (zamestnanci iných organizácií, zamestnanci iných častí tej istej organizácie alebo konzultanti).

2.2. **Ciele**

Program environmentálnych auditov organizácie musí písomne definovať ciele každého auditu alebo cyklu auditov vrátane frekvencie auditov každej činnosti.

Medzi ciele musí patriť najmä hodnotenie existujúceho systému riadenia a zistenie zhody s politikou a programom organizácie, v rámci ktorej sa musí zistiť zhoda s príslušnými požiadavkami environmentálnych predpisov.

2.3. **Rozsah**

Musí byť jasne definovaný celkový rozsah jednotlivých auditov alebo v prípadoch, keď je to vhodné, každej etapy cyklu auditov a musia byť výslovne uvedené:

1. predmetné oblasti, ktoré budú kontrolované,
2. kontrolované činnosti,
3. environmentálne kritériá, ktoré sa budú zohľadňovať,
4. trvanie auditu.

Súčasťou environmentálneho auditu je zhodnotenie reálnych údajov potrebných na vyhodnotenie správania.

2.4. **Organizácia a zdroje**

Environmentálne audity vykonávajú osoby alebo skupiny osôb s vhodnými znalosťami kontrolovaných sektorov a oblastí vrátane znalostí a skúseností s príslušnými environmentálnymi, riadiacimi, technickými otázkami, otázkami súvisiacimi s predpismi a s dostatočným výcvikom a odbornou úrovňou osobitných schopností v oblasti kontrolovania na to, aby boli dosiahnuté stanovené ciele. Zdroje a čas pridelený na audit musia byť úmerné rozsahu a cieľom auditu.

Vrcholné vedenie organizácie musí podporovať kontrolovanie.

Audítori musia byť dostatočne nezávislí od činností, ktoré kontrolujú, aby si urobili objektívny a nestranný úsudok.

2.5. **Plánovanie a príprava na audit**

Každý audit sa plánuje a pripravuje najmä s týmito cieľmi:

— zabezpečiť, aby boli pridelené vhodné zdroje,

— zabezpečiť, aby osoba zapojená do procesu kontrolovania (vrátane audítorov, vedeniu a personálu) pochopila svoju úlohu a zodpovednosť.

Súčasťou prípravy musí byť oboznámenie sa s činnosťami organizácie a so systémom environmentálneho riadenia, ktorý je v nej vytvorený a preskúmanie nálezov a záverov predchádzajúcich auditov.

2.6. **Činnosti počas auditu**

Medzi činnosti vykonávané počas auditu patria rozhovory so zamestnancami, kontrola pracovných podmienok a zariadení a preskúmanie záznamov, písomných postupov a ostatnej príslušnej dokumentácie s cieľom vyhodnotiť environmentálne správanie kontrolovanej činnosti a určiť, či spĺňa platné normy, predpisy alebo stanovené celkové a čiastkové ciele a či je existujúci

▼B

systém, ktorého úlohou je riadiť environmentálne zodpovednosti, efektívny a vhodný. Pri určovaní efektívnosti celého systému riadenia by sa mali, okrem iného,, využívať aj námatkové kontroly súladu s týmito kritériami.

Do procesu auditu sa zahrnú najmä tieto opatrenia:

a) pochopenie systémov riadenia;

b) zhodnotenie silných a slabých stránok systémov riadenia;

c) zhromaždenie príslušných dôkazov;

d) vyhodnotenie zistení auditu;

e) príprava záverov auditu;

f) podanie správy o zisteniach a záveroch auditu.

2.7. **Podávanie správ o zisteniach a záveroch auditu**

1. Audítori na konci každého auditu a na konci cyklu auditov vypracujú písomnú správu o audite vo vhodnej forme a s náležitým obsahom, čím zabezpečia úplné, formálne predloženie zistení a záverov auditu.

   Zistenia a závery auditu vhodnou formou oznámia vrcholnému vedeniu organizácie.

2. Základné ciele písomnej správy o audite sú:

   a) dokumentovať rozsah auditu;

   b) poskytnúť vedeniu informácie o stave súladu s environmentálnou politikou organizácie a environmentálneho pokroku v organizácii;

   c) poskytnúť vedeniu informácie o efektívnosti a spoľahlivosti opatrení na monitorovanie environmentálnych vplyvov organizácie;

   d) preukázať potrebu nápravných činností tam, kde je to vhodné.

2.8. **Následné opatrenia**

Proces auditu vrcholí vypracovaním a realizáciou plánu vhodných nápravných opatrení.

Vytvoria a použijú sa vhodné mechanizmy, ktoré zabezpečia následnú kontrolu plnenia výsledkov auditu.

2.9. **Frekvencia auditov**

Audit alebo tam, kde je to vhodné, cyklus auditov sa ukončí za obdobie najviac 3 rokov. Frekvencia, s ktorou sa kontroluje každá činnosť, sa mení v závislosti od:

a) povahy, rozsahu a zložitosti činností;

b) významu súvisiacich environmentálnych vplyvov;

c) dôležitosti a naliehavosti problémov zistených počas predchádzajúcich auditov;

d) histórie environmentálnych problémov.

Zložitejšie činnosti s významnejším environmentálnym vplyvom sa musia kontrolovať častejšie.

Organizácia si musí vypracovať vlastný program auditov a definovať ich frekvenciu, pričom musí zohľadniť usmernenie Komisie prijaté v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2

▼B

PRÍLOHA III

ENVIRONMENTÁLNE VYHLÁSENIE

3.1. **Úvod**

Cieľom environmentálneho vyhlásenia je poskytnúť verejnosti a ostatným zainteresovaným stranám environmentálne informácie týkajúce sa environmentálneho vplyvu a správania a sústavného zlepšovania environmentálneho správania organizácie. Je to tiež prostriedok na riešenie tých záujmov zainteresovaných strán, ktoré sa zistili spôsobom popísaným v prílohe I, časť B.3 a ktoré organizácia považuje za významné (príloha VI, bod 6.4). Environmentálne informácie musia byť uvedené jasným a súvislým spôsobom v tlačenej forme pre tých, ktorí nemajú žiadne iné prostriedky, ako tieto informácie získať. Organizácia je povinná pri svojej prvej registrácii a potom každé tri roky sprístupniť informácie upresnené v bode 3.2 v konsolidovanej tlačenej forme.

Komisia je povinná prijať usmernenie týkajúce sa environmentálneho vyhlásenia v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2

3.2. **Environmentálne vyhlásenie**

Organizácia pri svojej prvej registrácii a pri zohľadnení kritérií uvedených v bode 3.5 predloží environmentálne informácie, ktoré sa označia ako environmentálne vyhlásenie; ich platnosť vyhlási environmentálny overovateľ. Po vyhlásení platnosti sa tieto informácie predložia príslušnému orgánu a potom sa sprístupnia verejnosti. Environmentálne vyhlásenie je nástrojom komunikácie a dialógu s verejnosťou a ostatnými zainteresovanými stranami o environmentálnom správaní. Organizácia musí pri písaní a zostavovaní environmentálneho vyhlásenia zohľadňovať informačné potreby verejnosti a ostatných zainteresovaných strán.

Ďalej sú uvedené minimálne požiadavky na tieto informácie:

a) jasný a jednoznačný popis organizácie, ktorá sa uchádza o registráciu v EMAS a súhrn jej činností, výrobkov a služieb a tam, kde je to vhodné, jej vzťahu k akejkoľvek rodičovskej organizácii;

b) environmentálna politika a stručný popis systému environmentálneho riadenia organizácie;

c) popis všetkých významných priamych a nepriamych environmentálnych aspektov, ktoré spôsobujú významné environmentálne vplyvy organizácie a vysvetlenie povahy vplyvov súvisiacich s týmito aspektmi (príloha VI);

d) popis celkových a čiastkových environmentálnych cieľov vo vzťahu k významným environmentálnym aspektom a vplyvom;

e) súhrn dostupných údajov o správaní organizácie vo vzťahu k jej celkovým a čiastkovým environmentálnym cieľom vzhľadom na jej významné environmentálne vplyvy. Súčasťou súhrnu môžu byť číselné údaje o emisiách znečisťujúcich látok, produkcii odpadov, spotrebe surovín, energie a vody, o hladine hluku, ako aj o iných aspektoch uvedených v prílohe VI. Tieto údaje by mali umožňovať medziročné porovnávanie a hodnotenie vývoja environmentálneho správania organizácie;

f) ostatné faktory týkajúce sa environmentálneho správania vrátane správania vzhľadom na ustanovenia právnych predpisov, pokiaľ ide o ich významné environmentálne vplyvy;

g) meno a číslo akreditácie environmentálneho overovateľa a dátum vyhlásenia platnosti.

3.3. **Kritériá podávania správ o environmentálnom správaní**

Základné údaje, ktoré vytvára systém environmentálneho riadenia, sa využijú viacerými rôznymi spôsobmi na prezentáciu environmentálneho správania organizácie. Na tento účel môžu organizácie využívať príslušné ukazovatele environmentálneho správania, pričom sa ubezpečia, že vybrané ukazovatele:

a) poskytujú presné zhodnotenie správania organizácie;

b) sú pochopiteľné a jednoznačné;

c) umožňujú vykonávať medziročné porovnávanie a hodnotiť vývoj environmentálneho správania organizácie;

d) umožňujú vykonávať sektorové, národné alebo regionálne skúšobné porovnávanie podľa tohto, čo je vhodné;

e) umožňujú vykonávať porovnanie s požiadavkami predpisov tam, kde je to vhodné.

▼B

3.4. **Udržiavanie verejne dostupných informácií**

Organizácia aktualizuje informácie upresnené v bode 3.2 a platnosť každej zmeny v nich ročne vyhlasuje environmentálny preverovateľ. K odchýlkam od frekvencie, s akou sa informácie aktualizujú, môže dochádzať za okolností stanovených v usmernení Komisie prijatom v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2 Po vyhlásení platnosti sa zmeny predložia aj príslušnému orgánu a sprístupnia sa verejnosti.

3.5. **Uverejňovanie informácií**

Organizácie si môžu želať osloviť informáciami, ktoré vytvára ich systém environmentálneho riadenia, rôzne skupiny obyvateľstva alebo rôzne zainteresované strany a používať pritom iba vybrané informácie z environmentálneho vyhlásenia. Akékoľvek environmentálne informácie, ktoré uverejní organizácia, môžu sa doplniť logom EMAS za predpokladu, že ich environmentálny overovateľ overil ako:

a) presné a pravdivé;

b) doložené a overiteľné;

c) relevantné a použité vo vhodnom kontexte alebo rámci;

d) reprezentatívne pre celkové environmentálne správanie organizácie;

e) informácie, pri ktorých je nepravdepodobné, že by spôsobili chybný výklad;

f) významné vzhľadom na celkový environmentálny vplyv

a obsahujú odkaz na najnovšie environmentálne vyhlásenie organizácie, z ktorého sa vybrali.

3.6. **Verejná dostupnosť**

Informácie vytvorené podľa bodu 3.2 písm. a) až g), ktoré tvoria environmentálne vyhlásenie organizácie a aktualizované informácie stanovené v bode 3.4 musia byť sprístupnené verejnosti a ostatným zainteresovaným stranám. Environmentálne vyhlásenie musí byť dostupné verejnosti. Kvôli tomu sa organizácie podporujú, aby využívali všetky dostupné metódy (elektronické uverejňovanie, knižnice atď.). Organizácia musí vedieť preukázať environmentálnemu overovateľovi, že každý, kto sa zaujíma o environmentálne správanie organizácie, sa môže ľahko a slobodne dostať k informáciám vyžadovaným v bode 3.2 písm. a) až g) a v bode 3.4.

3.7. **Zodpovednosť každého miesta**

Organizácie, ktoré sa snažia o registráciu v EMAS, si môžu želať vypracovať jedno celopodnikové environmentálne vyhlásenie vzťahujúce sa na niekoľko rôznych geografických lokalít. Zámerom EMAS je zabezpečiť zodpovednosť každého miesta, a tak organizácie zabezpečia, aby sa v celopodnikovom vyhlásení jasne určili a hlásili významné environmentálne vplyvy každého sídla.

▼B

PRÍLOHA IV

Logo

Verzia 1

Verzia 2

▼A1

Toto logo môže používať organizácia registrovaná v EMAS v ktoromkoľvek z 20 jazykov, ak použije toto znenie:

	Verzia 1	Verzia 2
španielsky:	„Gestión ambiental verificada“	„información validada“
česky:	„ověřený systém environmentálního řízení“	„platná informace“
dánsky:	„verificeret miljøledelse“	„bekræftede oplysninger“
nemecky:	„geprüftes Umweltmanagement“	„geprüfte Information“
estónsky:	„tõestatud keskkonnajuhtimine“	„kinnitatud informatsioon“
grécky:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“	„επικυρωμένες πληροφορίες“
francúzsky:	„Management environnemental vérifié“	„information validée“
taliansky:	„Gestione ambientale verificata“	„informazione convalidata“
lotyšsky:	„verificēta vides vadība“	„apstiprināta informācija“
litovsky:	„įvertinta aplinkosaugos vadyba“	„patvirtinta informacija“
maďarsky:	„hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“	„hitelesített információ“
maltsky:	„Immaniġġjar Ambjentali Verifikat“	„Informazzjoni Konvalidata“
holandsky:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“	„gevalideerde informatie“
poľsky:	„zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“	„informacja potwierdzona“
portugalsky:	„Gestão ambiental verificada“	„informação validada“
slovensky:	„overený systém environmentálneho riadenia“	„platná informácia“
slovinsky:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“	„preverjene informacije“
fínsky:	„vahvistettu ympäristöasioiden hallinta“	„vahvistettua tietoa“
švédsky:	„Kontrollerat miljöledningssystem“	„godkänd information“

▼A1

Na obidvoch verziách loga musí byť vždy uvedené registračné číslo organizácie.

Logo sa používa buď:

— v trojfarebnom prevedení (Pantone č. 355 zelená; Pantone č. 109 žltá; Pantone č. 286 modrá),

— čierne na bielom pozadí alebo

— biele na čiernom pozadí.

▼B

PRÍLOHA V

AKREDITÁCIA, DOZOR NAD ČINNOSŤOU A ČINNOSŤ ENVIRONMENTÁLNYCH OVEROVATEĽOV

5.1. **Všeobecne**

Akreditácia environmentálnych overovateľov je založená na všeobecných zásadách odbornej spôsobilosti stanovených v tejto prílohe. Akreditačné orgány si môžu zvoliť, či budú ako environmentálnych overovateľov akreditovať osoby, organizácie alebo obidvoje. Procedurálne požiadavky a podrobné kritériá akreditácie environmentálnych overovateľov stanovujú podľa článku 4 národné akreditačné systémy v súlade s týmito zásadami. Dodržiavanie týchto zásad je zabezpečené procesom partnerských previerok ustanoveným v článku 4.

5.2. **Požiadavky na akreditáciu environmentálnych overovateľov**

5.2.1. Ďalej uvedený rozsah odbornej spôsobilosti predstavuje minimálne požiadavky, ktoré musí spĺňať environmentálny overovateľ — osoba alebo organizácia:

a) znalosť a pochopenie tohto nariadenia, všeobecného fungovania systémov environmentálneho riadenia, príslušných noriem a usmernení, ktoré vydala Komisia podľa článku 4 na účely používania tohto nariadenia;

b) znalosť a pochopenie požiadaviek právnych a iných predpisov a administratívnych požiadaviek súvisiacich s overovanou činnosťou;

c) znalosť a pochopenie environmentálnych problémov vrátane environmentálneho rozmeru trvalo udržateľného rozvoja;

d) znalosť a pochopenie technických aspektov overovanej činnosti súvisiacich s environmentálnymi otázkami;

e) pochopenie všeobecného fungovania overovanej činnosti kvôli zhodnoteniu vhodnosti systému riadenia;

f) znalosť a pochopenie požiadaviek a metodiky environmentálnych auditov;

g) znalosť informačného auditu (environmentálne vyhlásenie).

Uchádzač o funkciu overovateľa by mal akreditačnému orgánu, u ktorého žiada o akreditáciu, poskytnúť vhodný dôkaz o svojich znalostiach a príslušných skúsenostiach a technických schopnostiach vo vyššie uvedených oblastiach.

Environmentálny overovateľ musí byť okrem toho pri vykonávaní svojich činností nezávislý, najmä od audítora alebo konzultanta organizácie, nestranný a objektívny.

Environmentálny overovateľ ako osoba alebo ako organizácia musí zabezpečiť, aby na neho alebo na organizáciu a jej zamestnancov nepôsobil žiadny komerčný, finančný ani iný tlak, ktorý by mohol ovplyvniť ich úsudok alebo ohroziť dôveru v nezávislosť ich úsudku a bezúhonnosť vzhľadom na ich činnosti a tiež dodržiavanie všetkých pravidiel platných v tomto ohľade.

Environmentálny overovateľ musí mať dokumentované metodiky a postupy na overovanie požiadaviek tohto nariadenia vrátane mechanizmov operatívneho riadenia kvality a ustanovení pre zachovávanie dôvernosti.

V prípade, že environmentálnym overovateľom je organizácia, environmentálny overovateľ musí mať a na požiadanie predložiť organizačnú schému, v ktorej sú podrobne uvedené štruktúry a zodpovednosti v rámci organizácie a vyhlásenie o právnom stave, vlastníctve a zdrojoch financovania.

5.2.2. Rozsah akreditácie

Rozsah akreditácie environmentálnych overovateľov je definovaný podľa klasifikácie ekonomických činností (kódy NACE) stanovenej nariadením Rady (EHS) č. 3037/90 ([1]). Rozsah akreditácie je obmedzený odbornou spôsobilosťou environmentálneho overovateľa. Tam, kde je to vhodné, rozsah akreditácie zohľadňuje aj rozsah a zložitosť činnosti; to bude zabezpečené dozorom.

([1]) Ú. v. ES L 293, 24.10.1990, s. 1. Nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením (EHS) č. 761/93 (Ú. v. ES L 83, 3.4.1993, s. 1).

▼B

5.2.3. Ďalšie požiadavky na akreditáciu environmentálnych overovateľov — osôb, ktoré vykonávajú previerky vlastnými silami

Environmentálni overovatelia — osoby, ktoré vykonávajú previerky vlastnými silami, okrem plnenia požiadaviek stanovených v bodoch 5.2.1 a 5.2.2 majú:

— všetku potrebnú odbornú spôsobilosť na vykonávanie previerok v oblastiach, pre ktoré sú akreditovaní;

— obmedzený rozsah akreditácie v závislosti od ich osobnej odbornej spôsobilosti.

Plnenie týchto požiadaviek bude zabezpečené prostredníctvom hodnotenia, ktoré sa vykoná pred akreditáciou a prostredníctvom dozornej úlohy akreditačného orgánu.

5.3. **Dozor nad činnosťou environmentálnych overovateľov**

5.3.1. Dozor nad environmentálnymi overovateľmi, ktorý vykonáva ten akreditačný orgán, ktorý im udelil akreditáciu

Environmentálny overovateľ musí okamžite informovať akreditačný orgán o všetkých zmenách, ktoré majú vplyv na akreditáciu alebo jej rozsah.

V pravidelných intervaloch nepresahujúcich 24 mesiacov sa musí realizovať opatrenie, ktorým sa zabezpečí, že environmentálny overovateľ stále plní akreditačné požiadavky a na základe ktorého sa sleduje kvalita vykonaných previerok. Dozor môže pozostávať z kancelárskeho auditu, účasti pozorovateľov na previerkach v organizáciách, dotazníkov, preskúmania environmentálnych vyhlásení, ktorých platnosť vyhlásili environmentálni overovatelia, a preskúmania správy o previerke. Rozsah dozoru by mal byť úmerný činnostiam, ktoré vykonal environmentálny overovateľ.

Rozhodnutie o ukončení alebo pozastavení platnosti akreditácie alebo o obmedzení rozsahu akreditácie, ktoré prijme akreditačný orgán, sa vynesie až potom, ako environmentálny overovateľ dostal príležitosť na vypočutie.

5.3.2. Dozor nad environmentálnymi overovateľmi, ktorí vykonávajú previerky v inom členskom štáte než v tom, v ktorom sa im udelila akreditácia

Environmentálny overovateľ akreditovaný v jednom členskom štáte musí pred vykonaním previerky v inom členskom štáte oznámiť akreditačnému orgánu tohto členského štátu najmenej štyri týždne vopred:.

— podrobnosti o svojej akreditácii, uviesť odbornú spôsobilosť a ak je to vhodné, zloženie skupiny,

— kedy a kde bude previerka vykonaná: adresu a kontaktné údaje o organizácii a ak treba, opatrenia prijaté na zabezpečenie znalostí právnych predpisov a jazyka.

Akreditačný orgán si môže vyžiadať ďalšie vysvetlenie k vyššie uvedeným potrebným znalostiam právnych predpisov a jazyka.

Toto oznámenie sa posiela pred každou novou previerkou.

Akreditačný orgán nesmie vyžadovať iné podmienky, ktorými by bolo dotknuté právo environmentálneho overovateľa poskytovať služby v inom členskom štáte než v tom, v ktorom mu bola udelená akreditácia. Najmä sa nesmú vyrubovať diskriminačné poplatky za oznámenie. Akreditačný orgán tiež nesmie využívať oznamovací postup na zdržiavanie príchodu environmentálneho overovateľa. Každý problém súvisiaci s dozorom nad environmentálnym overovateľom v čase uvedenom na oznámení musí byť primerane zdôvodnený. Ak vzrastú náklady na dozor, akreditačný orgán môže vyrubiť vhodné poplatky.

Ak dozorujúci akreditačný orgán nie je spokojný s kvalitou prác, ktoré vykonáva environmentálny overovateľ, musí poslať správu o dozore príslušnému environmentálnemu overovateľovi, akreditačnému orgánu, ktorý udelil akreditáciu, príslušnému orgánu, pod ktorý patrí overovaná organizácia a v prípade akéhokoľvek ďalšieho sporu, fóru akreditačných orgánov.

Organizácie nemôžu akreditačným orgánom upriť právo robiť dozor nad environmentálnym overovateľom prostredníctvom hodnotenia vykonávaného pozorovateľmi v priebehu overovacieho procesu.

▼B

5.4. **Funkcia environmentálnych overovateľov**

5.4.1. Funkciou environmentálneho overovateľa je kontrolovať, bez toho, aby boli dotknuté výkonné právomoci členských štátov týkajúce sa požiadaviek predpisov:

a) plnenie všetkých požiadaviek tohto nariadenia: úvodné environmentálne preskúmanie, ak je to vhodné, systém environmentálneho riadenia, environmentálny audit a jeho výsledky a environmentálne vyhlásenie;

b) spoľahlivosť, dôveryhodnosť a správnosť údajov a informácií v:

— environmentálnom vyhlásení (príloha III, bod 3.2 a bod 3.3),

— environmentálnych informáciách, ktorých platnosť sa má vyhlásiť (príloha III, bod 3.4).

Environmentálny overovateľ správnym odborným spôsobom prešetrí najmä technickú platnosť úvodného environmentálneho preskúmania, ak je to vhodné alebo postupov auditu, alebo iných postupov, ktoré vykonáva organizácia, bez toho, aby sa tieto postupy zbytočne zdvojovali. Environmentálny overovateľ by mal, okrem iného, využívať námatkové kontroly pri určovaní spoľahlivosti výsledkov interného auditu..

5.4.2. Počas prvej previerky musí environmentálny overovateľ najmä skontrolovať, či organizácia plní tieto požiadavky:

a) plne funkčný systém environmentálneho riadenia v súlade s prílohou I;

b) v plnom rozsahu naplánovaný program auditov, s realizáciou ktorého sa už začalo v súlade s prílohou II, takže už boli kontrolované aspoň oblasti s najvýznamnejším environmentálnym vplyvom;

c) dokončenie jedného preskúmania vedením organizácie;

d) vypracovanie environmentálneho vyhlásenia v súlade s prílohou III, bod 3.2.

5.4.3. Plnenie požiadaviek právnych predpisov

Environmentálny overovateľ sa musí presvedčiť o tom, že organizácia má predpisy na riadenie tých aspektov svojich operácií, na ktoré sa vzťahujú príslušné zákony spoločenstva alebo vnútroštátne právne predpisy, a že tieto postupy sú schopné zabezpečiť plnenie ich požiadaviek. Kontrolou auditov sa musí získať najmä dôkaz o schopnosti existujúcich postupov zabezpečiť plnenie požiadaviek právnych predpisov.

Environmentálny overovateľ nesmie overiť environmentálne vyhlásenie, ak počas procesu previerky spozoruje, napríklad námatkovými kontrolami, že organizácia neplní požiadavky právnych predpisov.

5.4.4. Definícia organizácie

Environmentálny overovateľ sa v priebehu previerky systému environmentálneho riadenia a overenia environmentálneho vyhlásenia presvedčí o tom, že zložky organizácie sú jednoznačne definované a zodpovedajú skutočnému rozdeleniu činností. Obsah vyhlásenia sa musí jasne týkať rôznych častí organizácie, na ktoré sa vzťahuje EMAS.

5.5. **Podmienky pre výkon činností environmentálneho overovateľa**

5.5.1. Environmentálny overovateľ koná v rozsahu svojej akreditácie na základe písomnej dohody s organizáciou, ktorá definuje rozsah prác, povoľuje environmentálnemu overovateľovi konať nezávislým odborným spôsobom a zaväzuje organizáciu poskytnúť potrebnú spoluprácu.

5.5.2. Súčasťou previerky je skúmanie dokumentácie, návšteva organizácie vrátane, a to najmä, najmä rozhovorov so zamestnancami, vypracovanie správy pre vedenie organizácie a návrh spôsobu, akým organizácia vyrieši problémy vyplývajúce zo správy.

5.5.3. Súčasťou dokumentácie, ktorá sa má preskúmať pred vykonaním návštevy, sú základné informácie o organizácii a jej činnostiach, environmentálna politika a program, popis fungujúceho systému environmentálneho riadenia v organizácii, podrobnosti o vykonanej environmentálnej previerke alebo auditoch, správa o tejto previerke alebo auditoch a o každej nápravnej činnosti vykonanej po previerke alebo auditoch a návrh environmentálneho vyhlásenia.

5.5.4. Environmentálny overovateľ musí vypracovať správu pre vedenie organizácie. V tejto správe musia byť uvedené:

a) všetky problémy súvisiace s prácou, ktorú vykonáva environmentálny preverovateľ;

b) východiskový bod organizácie pri zavádzaní systému environmentálneho riadenia;

▼B

c) vo všeobecnosti prípady zistených nezhôd s ustanoveniami tohto nariadenia, najmä:

— technické nedostatky environmentálneho preskúmania alebo metódy auditov alebo systému environmentálneho riadenia, alebo akéhokoľvek iného relevantného procesu,

— body nesúladu s návrhom environmentálneho vyhlásenia spolu s podrobnosťami o dodatkoch alebo doplnkoch, ktoré by sa mali urobiť k environmentálnemu vyhláseniu,

d) porovnanie s predchádzajúcimi vyhláseniami a zhodnotenie správania organizácie.

5.6. **Frekvencia previerok**

Environmentálny overovateľ musí po porade s organizáciou vypracovať program tak, aby boli všetky prvky, ktoré sa vyžadujú pre registráciu v EMAS, overené v priebehu najviac 36 mesiacov. Okrem toho musí environmentálny overovateľ v intervaloch, ktorých dĺžka nepresahuje 12 mesiacov, overiť všetky aktualizované informácie v environmentálnom vyhlásení. K odchýlkam od frekvencie, s akou sa musia aktualizovať informácie, môže dochádzať za okolností stanovených v usmernení Komisie prijatom v súlade s postupom stanoveným v článku 14 ods. 2.

▼B

PRÍLOHA VI

ENVIRONMENTÁLNE ASPEKTY

6.1. **Všeobecne**

Organizácia zváži všetky environmentálne aspekty svojich činností, výrobkov a služieb a na základe kritérií, ktoré zohľadňujú právne predpisy spoločenstva, rozhodne o tom, ktoré z jej environmentálnych aspektov majú významný vplyv a ktoré vytvoria podklad pre stanovenie jej celkových a čiastkových environmentálnych cieľov. Tieto kritériá sa verejne sprístupnia.

Organizácia zváži priame aj nepriame environmentálne aspekty svojich činností, výrobkov a služieb.

6.2. **Priame environmentálne aspekty**

Tieto aspekty sa vzťahujú na tie činnosti organizácie, ktoré riadi vedenie organizácie a môžu medzi ne patriť, ale nie sú nimi limitované:

a) emisie do ovzdušia;

b) vypúšťanie odpadových vôd do vodného recipienta;

c) prevencia vzniku, recyklácia, opakované používanie, preprava a likvidácia pevných a iných odpadov, najmä nebezpečných odpadov;

d) využívanie a kontaminácia pôdy;

e) využívanie prírodných zdrojov a surovín (vrátane energie);

f) miestne problémy (hluk, vibrácie, zápach, prach, vizuálny vzhľad atď.);

g) dopravné problémy (pre tovar aj služby a zamestnancov);

h) riziká environmentálnych havárií a vplyvov, ktoré vzniknú alebo pravdepodobne vzniknú v dôsledku nehôd, havárií a možných havarijných situácií;

i) účinky na biodiverzitu.

6.3. **Nepriame environmentálne aspekty**

V dôsledku činností, výrobkov a služieb organizácie môžu existovať významné environmentálne aspekty, ktoré vedenie organizácie nemusí plne riadiť.

Medzi ne môžu patriť, ale neobmedzujú sa na ne, nasledujúce aspekty:

a) problémy súvisiace s výrobkom (projekt, vývoj, balenie, preprava, využívanie a zhodnotenie/likvidácia odpadov);

b) kapitálové investície, udeľovanie pôžičiek a poisťovacie služby;

c) nové trhy;

d) výber a zloženie služieb (napr. doprava alebo stravovacie služby);

e) administratívne a plánovacie rozhodnutia;

f) zloženie radu výrobkov;

g) environmentálne správanie a praktiky zmluvných partnerov, subdodávateľov a dodávateľov.

Organizácie musia vedieť preukázať, že boli určené významné environmentálne aspekty spojené s ich postupmi obstarávania a v rámci systému riadenia sa riešia významné vplyvy spojené s týmito aspektmi. Organizácia by sa mala snažiť zabezpečiť, aby dodávatelia a tí, ktorí konajú v jej mene, dodržiavali environmentálnu politiku organizácie v rozsahu činností vykonávaných na zmluvu.

V prípade nepriamych environmentálnych aspektov musí organizácia zvážiť, aký veľký vplyv môže mať na tieto aspekty a aké opatrenia môže prijať na zmenšenie vplyvu.

6.4. **Význam**

Organizácia je zodpovedná za definovanie kritérií pre hodnotenie významu environmentálnych aspektov svojich činností, výrobkov a služieb a určiť, ktoré majú významný environmentálny vplyv. Kritériá, ktoré vytvorí organizácia, musia byť vyčerpávajúce, musia sa dať nezávisle kontrolovať, musia byť reprodukovateľné a sprístupnené verejnosti.

Medzi hľadiská brané do úvahy pri vytváraní kritérií na hodnotenie významu environmentálnych aspektov organizácie môžu patriť, ale neobmedzujú sa na ne:

▼B

a) informácie o stave životného prostredia kvôli identifikácii činností, výrobkov a služieb organizácie, ktoré môžu mať environmentálny vplyv;

b) existujúce údaje organizácie o materiálových a energetických vstupoch, výpustoch, odpadoch a emisiách týkajúce sa rizika;

c) názory zainteresovaných strán;

d) environmentálne činnosti organizácie, ktoré sú regulované;

e) činnosti spojené s obstarávaním;

f) projekt, vývoj, výroba, distribúcia, servis, používanie, opakované používanie, recyklácia a zneškodňovanie výrobkov organizácie;

g) tie činnosti organizácie, ktoré sú spojené s najvýznamnejšími environmentálnymi nákladmi a environmentálnymi prínosmi.

Pri hodnotení významu environmentálnych vplyvov činností organizácie musí organizácia myslieť nielen na podmienky prevádzky, ale aj na podmienky nábehu a odstavenia a na rozumne predvídateľné havarijné podmienky. Musí zohľadňovať minulé, terajšie aj plánované činnosti.

▼B

PRÍLOHA VII

ENVIRONMENTÁLNE PRESKÚMANIE

7.1. **Všeobecne**

Organizácia, ktorá neposkytla nutné informácie potrebné na určenie a hodnotenie environmentálnych aspektov podľa prílohy VI, musí stanoviť svoju terajšiu pozíciu vzhľadom na životné prostredie pomocou preskúmania. Cieľom je zvážiť všetky environmentálne aspekty organizácie ako podklad na vytvorenie systému environmentálneho riadenia.

7.2. **Požiadavky**

Preskúmanie by sa malo týkať piatich kľúčových oblastí:

a) požiadavky právnych a iných predpisov a ostatné požiadavky, ktoré sa organizácia zaviazala plniť;

b) určenie všetkých environmentálnych aspektov s významným environmentálnym vplyvom v súlade s prílohou VI, ak je to vhodné, kvalitatívne a kvantitatívne určených a vytvorenie registra tých aspektov, ktoré boli určené ako významné;

c) popis kritérií na hodnotenie významnosti environmentálneho vplyvu v súlade s prílohou VI, bod 6.4;

d) preskúmanie všetkých existujúcich praktík a postupov environmentálneho riadenia;

e) vyhodnotenie spätnej väzby z vyšetrovania predchádzajúcich havárií.

▼B

PRÍLOHA VIII

INFORMÁCIE POTREBNÉ NA REGISTRÁCIU

Minimálne požiadavky

Názov organizácie:
Adresa organizácie:
Kontaktná osoba:
NACE kód činnosti:
Počet zamestnancov:

Meno environmentálneho overovateľa:
Číslo akreditácie:
Rozsah akreditácie:
Dátum vydania nasledujúceho environmentálneho vyhlásenia:

Názov a kontaktné údaje výkonného orgánu alebo orgánov príslušných pre danú organizáciu

V ... dňa.../.../2000

podpis predstaviteľa organizácie

…